

Η Θρονική εορτή της Εκκλησίας της Κύπρου (ΒΙΝΤΕΟ)

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Κύπρου](#)

Πανηγυρικά τιμήθηκε η μνήμη των Αγίων ενδόξων Αποστόλων Βαρθολομαίου και Βαρνάβα στην Κύπρο. Η ημέρα μνήμης των Αγίων αποτελεί και την Θρονική εορτή της Εκκλησίας της Κύπρου καθώς ο Απόστολος Βαρνάβας είναι ο ιδρυτής της Εκκλησίας της αγιοτόκου και μαρτυρικής νήσου.

Επίκεντρο των εορτασμών ήταν ο **Καθεδρικός Ναός του Αποστόλου Βαρνάβα στη Λευκωσία** όπου χθες τελέστηκε Πολυαρχιερατικό συλλείτουργο προεξάρχοντος του Μακαριωτάτου [Αρχιεπισκόπου Κύπρου κ.κ. Γεωργίου](#). Στην πανήγυρη παρέστη ως συλλειτουργός και εκπρόσωπος του Παναγιωτάτου **Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου**, ο **Μητροπολίτης Σαράντα Εκκλησιών κ. Ανδρέας**. Συλλειτουργήσαν, επίσης, Αρχιερείς από την Εκκλησία

της Κύπρου.

Στο μήνυμά του ο Παναγιώτατος εκτός από τις ευχές τις οποίες απέστειλε αναφέρθηκε και στις σημερινές παγίδες του πειρασμού για την Ορθόδοξη Εκκλησία όπως είναι η αλλοίωση των απαραχαράκτων σταθερών της υγιούς εκκλησιολογίας.

Ακόμη υπενθύμισε προς τον Προκαθήμενο της Εκκλησίας της Κύπρου ότι έχουν χρέος να διαφυλάξουν το ποίμνιο "έκαστος κατά τα κληροδοτηθείσας αυτώ ευθύνas και συμφώνως τω πνεύματι των Αγίων Πατέρων".

Αναλυτικά το Ευχετήριο Γράμμα του Οικουμενικού Πατριάρχη:

Μακαριώτατε καὶ Ἀγιώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Νέας Ἰουστινιανῆς καὶ πάσης Κύπρου, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητέ καὶ περιπόθητε ἀδελφέ καὶ συλλειτουργέ τῆς ἡμῶν Μετροπόλεως κύριε Γεώργιε, τὴν Ὑμετέραν σεβασμίαν Μακαριότητα ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενοι, ὑπερήφιστα προσκαγορεύομεν.

Συμμετέχομεν διὰ τοῦ προσώπου τοῦ Ἱεροπάτου καὶ ἀγαπητοῦ ἀδελφοῦ Μητροπολίτου Σαράντα Ἐκκλησιῶν κυρίου Ἀνδρέου, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς ἡμετέρας γραφίδος, ἀπὸ τῆς ἀγιότητος Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὴν ἐσχάτην καὶ μνήμην τοῦ οὐρανίου Πατρωνος τῆς καθ' Ὑμᾶς παλαιῶτου Ἀγιοτάτης Ἐκκλησίας, χαίροντες χαρὰν πολλήν, χαρὰν ἀληκτον καὶ ἐκ καρδίας.

Ἀληθές ὑπάρχει ὅτι καρπὸς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ ὅλου συγκροτοῦντος τὸν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας, καὶ κόσμος τῆς κατὰ Χριστὸν βιοτῆς, ὑπάρχουν οἱ Ἅγιοι. Ἡ ἀγιότης, ἡ ἀναβίβασις τοῦ «καλὸς λίαν» τῆς δημιουργίας κατὰ τὴν, κοσμογονίας μείζονα, Σάρκασιν τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ, ἀποτελεῖ τὸ περίπυστον χάρισμα τῆς Καινῆς Διαθήκης, τὸν λιμένα τὸν ἀσφαλὴ, τὸν φάρον τὸν ἀσβεστον, ὁδοδείκτην τὸν ἀψευδῆ καὶ τὴν βεβαίωσιν ὅτι «ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ὑμῶν» (Ματθ. κη', 20). Ὁ βίος ἐνὸς ἐκάστου τῶν Ἀγίων, παρὰ τὰς διαφορετικὰς συνθήκας καὶ τὰς ἐπὶ μέρους διαστάσεις, εἶναι ἐμποτισμένος ἀπὸ ζῆλον καὶ φρόνημα Ἀποστολικόν.

Τὸ ἀδιαμφισβήτητον τοῦτο καὶ βιωματικὸν φέρει ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Μεγάλη Ἐκκλησία ὡς ἀνεξίτηλον σφραγίδα τῆς δυσχλυετοῦς πορείας καὶ τῆς πανορθόδοξου μαρτυρίας τῆς. Χρέος τῆς ἱερῆς παραμένει καὶ σήμερον τὸ κηδεσβαί τῶν ἀναγκῶν καὶ τῶν ἱεροκανονικῶν προβλημάτων τῶν ἀναφυομένων καὶ μὴ ἐπιλυομένων ἐντὸς τῶν κατὰ τόπους Ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, μετὰ προσοχῆς, προσευχῆς, μελέτης, συνέσεως καὶ σοβαρότητος, καὶ πάντως ἐν διαθέσει εὐθύνης, μὲ σκοπὸν τὴν ἀγαθὴν, εὐλακρινὴ καὶ ὄχι ψευδῶνυμον ἐνότητα, ἡ ὁποία, ἐν τῇ πίστει ἡμῶν, ἐδράζεται ἐπὶ τῆς γνησίας ἐκκλησιολογίας.

Ὁ Κύριος ἐχαρίσατο μὲν τὴν Ἀγιότητα, προσφυλέστατοι πανηγυρισταὶ τῆς μνήμης τοῦ γενναυιομάτυρος Ἀποστόλου Βαρνάβα, ἀλλ' ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας πάντοτε, ὥστε ἐκεῖνη νὰ εἶναι ἡ σφραγίς, ἡ δικλείς, ἡ σωτικὴ ναὺς τῆς Ἀληθείας. Ὡς σοφῶς ἀπεφάνθη ἡ Ἁγία καὶ Μεγάλη Σύνοδος τῆς Ορθοδόξου Ἐκκλησίας, «δὲν νοεῖται ἀγιότης τοῦ ἀνθρώπου ἐκτὸς τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, "ὃ ἐστὶν ἡ Ἐκκλησία" (Ἐφεσ. α', 23). Ἡ ἀγιότης πηγάζει ἀπὸ τὸν μόνον Ἅγιον. Εἶναι μετοχὴ τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὴν ἀγιότητα τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ "κοινωνίᾳ τῶν ἁγίων"... Οἱ ἅγιοι ἐνορακῶνουν τὴν ἐσχατολογικὴν ταυτότητα τῆς ἐκκλησίας ὡς ἀέναντον δοξολογίαν ἐνώπιον τοῦ ἐπιγείου καὶ τοῦ ἐπουρανίου θρόνου "τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης", (Ψαλμ. κγ', 7), εἰκονίζοντες τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ» (Ἐγκύκλιος, § 4). Σήμερον, ἀτυχῶς, ἀπόψεως ὅτι τὸ «χάρισμα ὑπέρεκειται ἢ ἄλλως καὶ εἶναι ἀνεξάρτητον τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν ποιμένων» ἀλλὰ καὶ ἡ ἀλλοίωσις τῶν ἀπαρχαράκτων σταθερῶν τῆς υγιούς ἐκκλησιολογίας, ἀποτελοῦν τὰς μεγάλας παγίδας τοῦ πειρασμοῦ ἀναφορικῶς πρὸς

την Ορθόδοξον Εκκλησίαν. Τά ἀνωτέρω, σὺν τῷ πειρασμῷ τῆς ἐλλείψεως ἐμπιστοσύνης εἰς τὴν διοίκησιν καὶ τὰ ὄργανά της κατὰ δήθεν μίμησιν «ὁμολογητῶν», ὀδηγοῦν εἰς ἀνυπολόγιστους συμφορὰς καὶ κινδύνους τοὺς ὁποίους εἶθε νὰ μὴ ἰδωμεν ἐκτυπώτερον, καὶ ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἔχομεν ἡμεῖς καὶ Ὑμεῖς, Μακαριώτατε, τὴν ἀπαραίτητον ὑποχρέωσιν νὰ προφυλάσσωμεν τὸ ποίμνιον, ἕκαστος κατὰ τὰς κληροδοτηθείσας αὐτῷ εὐθύνας καὶ συμφῶνως τῷ πνεύματι τῶν Ἁγίων Πατέρων.

Μὲ αὐτὰς τὰς σκέψεις, Μακαριώτατε, ἀσπαζόμεθα ἐκ τοῦ Ἱεροῦ τῆς Ορθοδοξίας Κέντρου, φυλήματι ἀγίῳ Ὑμᾶς καὶ τὴν κατὰ Κύπρον σεβασμίαν Ἱεραρχίαν, τὸν εὐαγγέλιον καὶ τὸ φιλόχριστον ποίμνιον Ὑμῶν, ὃ δὲ Ἅγιος Θεός, πρεσβείαις τῶν Ἁγίων Αποστόλων Βαρθολομαίου καὶ Βαρνάβα καὶ τῶν Ἁγίων Πάντων, εἶθε νὰ χαρίζεται Ὑμῖν τε καὶ ἡμῖν τὴν διὰ τῆς Εκκλησίας Του πολυπόθητον Ἀγιότητα καὶ πᾶν ἀνωθεν ἀγαθόν. Γένοιτο!

Ἐτη πολλά καὶ εὐλογημένα, Μακαριώτατε καὶ φιλάτε ἀδελφέ!

Ἰβκγ' Ἰουνίου ε'
Τῆς Ὑμετέρας σεβασμίας Μακαριότητος
ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός

Ἰωάννης Γεννημένος Βαρθολομαῖος